

Podríem renunciar a la tecnologia?

Autora: Ariadna Argemí Ruiz

“Grans descobriments i millores exigeixen, invariablement, la cooperació de moltes ments.”(Alexander Graham Bell)

Tutors: Miquel Casadevall/ Maria Padrès

Col·legi Sant Josep

4t d'ESO, Curs 2020-2020j1

Data de lliurament: 8 de març 2021

ÍNDIX.

1. INTRODUCCIÓ.....	1
2. PREGUNTA, HIPÒTESI OBJECTIUS DEL TREBALL.....	2
3. BLOC TEÒRIC.....	4
3.1. Historia de les relacions interpersonals.....	4
3.1.1. <u>Introducció de l'història de la comunicació.....</u>	4
3.1.1.1. <u>PREHISTÒRIA.....</u>	4
3.1.1.2. <u>EDAT</u>	
<u>ANTIGA.....</u>	5
3.1.1.3. <u>EDAT</u>	
<u>MITJANA.....</u>	6
3.1.1.4. <u>EDAT MODERNA.....</u>	8
3.1.1.5. <u>EDAT CONTEMPORÀNIA.....</u>	8
3.2. PRINCIPALS INVENTS COMUNICATIUS.....	9
3.2.1. <u>Llenguatge.....</u>	10
3.2.1.1. <u>QUÈ ÉS EL LLENGUATGE.....</u>	10
3.2.1.2. <u>CONTEXT DE LA SEVA APARICIÓ?.....</u>	10
3.2.2. <u>Símbols i alfabet.....</u>	10
3.2.2.1. <u>QUÈ SÓN ELS SÍMBOLS I ALFABETS?.....</u>	10
3.2.2.2. <u>CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.....</u>	10
3.2.3. <u>Cartes.....</u>	11
3.2.3.1. <u>QUÈ SÓN LES CARTES?.....</u>	11
3.2.3.2. <u>CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.....</u>	11
3.2.4. <u>Telèfon i telègraf.....</u>	11
3.2.4.1. <u>QUÈ SÓN EL TELÈFON I EL TELÈGRAF?.....</u>	11
3.2.4.2. <u>CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.....</u>	11
3.2.5. <u>Radio.....</u>	12
3.2.5.1. <u>QUÈ ÉS LA RADIO?.....</u>	12

3.2.5.2.	<u>CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.....</u>	<u>12</u>
3.2.6.	<u>Televisió.....</u>	<u>12</u>
3.2.6.1.	<u>QUÈ ÉS LA TELEVISIÓ?.....</u>	<u>13</u>
3.2.6.2.	<u>CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.....</u>	<u>13</u>
3.2.6.3.	<u>LA PRIMERA TRANSMISSIÓ TELEVISIVA A ESPANYA.....</u>	<u>13</u>
3.2.7.	<u>Internet i xarxes socials.....</u>	<u>14</u>
3.2.7.1.	<u>QUÈ SÓN L' INTERNET I LES XARXES SOCIALS?.....</u>	<u>14</u>
3.2.7.2.	<u>CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.....</u>	<u>14</u>
3.2.7.3.	<u>XARXES SOCIALS PRINCIPALS DE L'ACTUALITAT.....</u>	<u>15</u>
3.3.	<u>LA AVANÇ ECONÒMIC HA ESTAT RELACIONAT AMB L'AVANÇ COMUNICATIU?.....</u>	<u>16</u>
3.3.1.	<u>GRÀFICA D'EVOLUCIÓ HISTÒRICA EN GAST PER LA COMUNICACIÓ.....</u>	<u>17</u>
3.3.2.	<u>CONTRAST DE DADES.....</u>	<u>17</u>
3.4.	<u>ELS AVANÇOS EN TECNOLOGIES T.I.C. AFECTEN AL DESENVOLUPAMENT COGNITIU, SOCIAL I PERSONAL?... </u>	<u>19</u>
3.4.1.	<u>Desenvolupament cognitiu.....</u>	<u>19</u>
3.4.1.1.	<u>MARK BAUERLEIN: THE DUMBEST GENERATION:HOW THE DIGITAL AGE STUPEFIES YOUNG AMERICANS AND JEOPARDIZES OUR FUTURE(OR, DON'T TRUST ANYONE UNDER 30).....</u>	<u>19</u>
3.4.1.2.	<u>THE LANCET CHILD AND ADOLESCENT HEALTH.....</u>	<u>19</u>
3.4.2.	<u>Desenvolupament social.....</u>	<u>20</u>
3.4.2.1.	<u>L'IMPACTA DE LA TECNOLOGIA EN L'ÀMBIT SOCIAL I EN LA DESIGUALTAT.....</u>	<u>20</u>
3.4.2.2.	<u>QUÈ SÓN LES TIC I PER QUÈ SÓN TAN IMPORTANTS?.....</u>	<u>20</u>
3.4.3.	<u>Desenvolupament personal.....</u>	<u>21</u>
3.4.3.1.	<u>LAS TIC COM DESENVOLUPAMENT SOCIAL I PERSONAL.....</u>	<u>21</u>
3.5.	<u>SOM ADDICTES A ESTAR COMUNICATS?.....</u>	<u>21</u>

4. BLOC PRÀCTIC.....	24
4.1. ENQUESTES.....	24
4.1.1. <u>Primera pregunta.....</u>	<u>24</u>
4.1.2. <u>Segona pregunta.....</u>	<u>24</u>
4.1.3. <u>Tercera pregunta.....</u>	<u>25</u>
4.1.4. <u>Quarta pregunta.....</u>	<u>25</u>
4.1.5. <u>Cinquena pregunta.....</u>	<u>26</u>
4.1.6. <u>Sisena pregunta.....</u>	<u>27</u>
4.1.7. <u>Setena pregunta.....</u>	<u>27</u>
4.1.8. <u>Vuitena pregunta.....</u>	<u>27</u>
4.1.9. <u>Novena pregunta.....</u>	<u>28</u>
4.1.10. <u>Conclusió enquestes.....</u>	<u>29</u>
4.2. EXPERIÈNCIA SENSE MÒBIL.....	30
4.2.1. <u>Individu 1.....</u>	<u>30</u>
4.2.2. <u>Individu 2.....</u>	<u>31</u>
4.3. CONCLUSIÓ FINAL PART PRÀCTICA.....	39
5. CONCLUSIONS.....	41
6. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA.....	44
7. GLOSSARI.....	46
8. ANNEXOS.....	47
9. AGRAÏMENTS.....	49

1. INTRODUCCIÓ

Diàriament utilitzem diferents aparells tecnològics per comunicar-nos uns amb els altres. La nostra generació ha crescut rodejada dels últims avanços tecnològics i actualment estem comunicats globalment. Un fet que passa a la Xina, en qüestió de minuts, pot ser notícia a qualsevol part del món. Un clar exemple d'aquest fenomen comunicatiu és l'actual pandèmia de la Covid-19. Cada dia sabem a través del nostre informatiu nacional el nombre de contagis arreu del món. Per nosaltres és un fet molt comú, en canvi, fa cent anys, que la informació arribés d'una manera tan ràpida i eficient a l'altra punta del globus terraquí era un fet impensable. Tanmateix em pregunto si és beneficiosa per a la societat la **hipercomunicació**. Així com el fet de com ens afecta als éssers humans?

La raó principal per la qual he triat aquest tema per fer aquest treball és que sempre m'ha cridat l'atenció com les persones reaccionem davant l'ús de les noves tecnologies. També és motiu d'estudi com ens tenen de presoners d'informació innecessària, majoritàriament falsa, i d'algoritmes que ens atrapen i ens consumeixen poc a poc. No només em vull centrar en la part negativa de les noves tecnologies, ja que aquesta va ser creada per ser una eina per facilitar la nostra vida. No obstant, actualment, les tecnologies s'han convertit en una de les armes més perilloses i demandades.

Com a persona nascuda en la generació Z no m'adono de tot el que utilitzo diàriament. Telèfons intel·ligents, xarxes socials, pàgines web, etc. Però a vegades em comparo amb la generació anterior i veig que la generació dels meus avis fan servir alguna tecnologia que nosaltres no i a l'inrevés.

Sempre m'han esmentat que **els vells temps eren molt millors**, que la tecnologia ha canviat la manera d'expressar-nos, d'oci, de socialitzar i fins i tot de viure. Però, fins a quin punt és cert això? La nostra manera de viure és digital. Si ens priven d'això, ens treuen una part de la nostra vida. Encara que tota aquesta tecnologia fos perjudicial no podríem renunciar a ella, o sí?

2. PREGUNTA, HIPÒTESIS I OBJECTIUS DEL TREBALL.

Pregunta

La pregunta d'aquest treball és el títol de projecte: Podríem renunciar a la tecnologia?

Hipòtesi

La meua hipòtesi és que **no**. La tecnologia comunicativa ens té tan atrapats que seríem incapaços de renunciar a ella. També crec que, encara que individualment ho vulguem fer, vivim en una societat i aquesta societat està connectada entre si.

En el moment que prescindíssim d'un d'aquests elements es crearia una paradoxa similar a la **paradoxa de l'abella**. Bàsicament aquesta paradoxa ens diu que tenim una vida establerta feliç i segura, però amb un cert ordre i funció a través d'un rusc. És a dir, l'abella viu en una **simulació irreal de llibertat** i lliure elecció. Aquesta creu que la màxima llibertat que pot espigar és la llibertat individual que té a dins del rusc. No es planteja mai la idea de sortir d'aquell rusc, ja que si u fes segurament moriria. Per l'instint de supervivència col·lectiu i individual que tenim tots els animals, ella prefereix vendre la seva llibertat per poder sobreviure amb la protecció de tot l'eixam.

Què passaria amb l'abella, doncs, si sortís del rusc? Podria sobreviure, a cas? Podem dir que la comunicació és el rusc en els éssers humans? Els éssers humans també renunciem a la nostra pròpia llibertat simplement per accedir a privilegis col·lectius? La meua resposta hipotètica és que sí.

Objectius del treball

Els meus objectius d'aquest treball són:

- **Estudiar** els diferents mètodes de comunicació al llarg dels segles.
- **Conèixer** els principals invents de la comunicació de tots els temps.
- Comprovar si els avenços comunicatius estan relacionats amb la prosperitat econòmica.

- **Comparar** els índexs de desenvolupament personal, social i cognitiu vers l'ús tecnològic.
- **Observar** com reaccionen dues persones quan se les priva d'aquestes tecnologies.
- **Elaborar** una conclusió final.

3. BLOC TEÒRIC.

3.1. HISTORIA DE LES RELACIONS INTERPERSONALS.

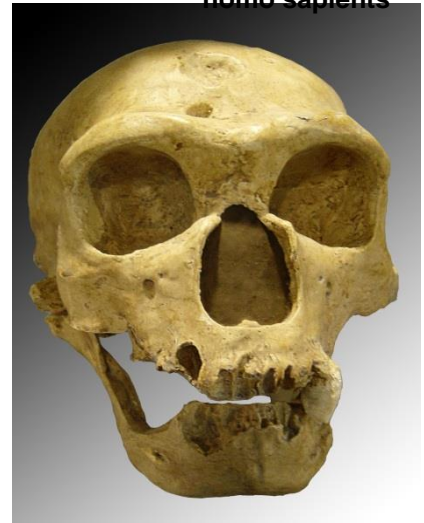
3.1.1. Introducció a l'història de la comunicació

Crani del homínid
homo sapiens

En aquest apartat faré un repàs de l'història de la comunicació començant per la prehistòria i acabant en l'edat contemporània.

3.1.1.1. PREHISTORIA

La prehistòria és el primer període de l'evolució humana. Es diu prehistòria, ja que es descriu un terme on l'escriptura humana no existia, i per tant no es podia deixar constància de tot el succeït. Comença, aproximadament, fa 2 milions d'anys (data més antiga que s'ha trobat el fòssil d'un homínid homo sapiens) i acaba l'any 3500 aC. a Mesopotàmia amb el descobriment de l'escriptura.

Per saber com es comunicàvem primer hem de posar en context la vida d'aquests individus. L'home prehistòric era un ésser simple, bastant semblant als primats, tanmateix hi havia una característica que els diferenciava dels animals i era la capacitat que tenien d'utilitzar la raó. Eren capaços de fabricar d'eines i d'elaborar estratègies per caçar per tal de no morir. D'ells va sorgir un dels principals aspectes de l'antropologia moderna ([El número de Dumber](#)). També eren capaços de sentir un vincle emocional i afectiu. Llavors és possible que la comunicació estigués relacionada amb el desenvolupament de la raó? Aquest tema és una de les principals discussions entre cèlebres antropòlegs moderns. La majoria, però, divideixen la comunicació en la prehistòria en dues parts:

- 1: La necessitat de **comunicar-se per sobreviure**. Capacitat que han determinat innata.
- 2: La creació d'unes normes per fer-ho (**llenguatge**), capacitat que han determinat que és cognitiva, es pot aprendre.

És cert que el llenguatge és el pilar de la manera que coneixem de comunicar-nos. Actualment, com s'ha pogut observar en el comportament estudiat en diversos tipus de primats, hi ha mètodes menys precisos i eficients de comunicar-nos però també útils.

Aquest factor ens demostra que efectivament la comunicació humana per sobreviure és innata, però el llenguatge no ho és. Donem per suposat que l'home antic tenia algun mètode preestablert de comunicació, però segons el que ens diu el prestigiós estudi cognitiu realitzat recentment per: Suzanne Shultz, Emma Nelson i Robin I. Dunbar (cèlebre antropòleg mencionat anteriorment); no va ser fins l'aparició del homo sapiens sapiens que va aparèixer un codi de comunicació amb regles clares i establertes. El que avui anomenem llenguatge. El llenguatge es va haver de crear, mantenir i desenvolupar fins a arribar al que tenim avui en dia.

Una pista d'aquesta evolució cognitiva que va portar a la creació del llenguatge són les eines trobades en jaciments arqueològics que ens poden demostrar una relació directa entre l'invent i el seu creador.

En conclusió quan més **desenvolupats** estàvem **cognitivament**, **intel·lectualment** i **conductualment** els nostres avantpassats desenvolupaven conductes més complexes. Aquestes només eren observades en els éssers humans ens portaven a expressar-nos mitjançant algun tipus de creació com per exemple les pintures de cova i, principalment, esdevingué en la creació del llenguatge.

3.1.1.2. EDAT ANTIGA

L'edat antiga és la primera etapa de l'història. Té inici a Mesopotàmia l'any 3500 aC. i acaba en el segle V amb la caiguda de l'Imperi Romà d'occident. A causa del descobriment de l'escriptura, per primer cop en tota l'existència de la humanitat, en la qual l'home vol deixar constància de tots els esdeveniments que succeeixin.

Encara que durant molt temps l'escriptura fou considerada només un invent tècnic, actualment sabem que aquesta representa la reproducció ideològica i simbòlica de la societat. Un fet curiós que podem observar vers aquesta manera de comunicar-nos és el fet que, en un principi, no va ser inventada per comunicar-se entre ciutadans vius. Sinó que, segons han considerat molts

historiadors, la principal funció d'aquesta, era per transmetre les vivències presents a les generacions futures.

La primera escriptura és la cuneïforme, va ser creada a l'actual zona d'Iraq i Iran pel poble dels sumaris a **Mesopotàmia**.

Gràcies al filòleg **Georg Friedrich Grotefend** (1775-1853) es va poder

desxifrar el significat d'aquestes peculiars formes. Paral·lelament es desenvolupava aquest tipus d'escriptura a **Egipte** es creava

l'escriptura egípcia o jeroglífica (escriptura que podem desxifrar gràcies a la [pedra rosseta](#)) Posteriorment es crea l'escriptura grega i romana.

Filòleg i
criptògrafista
Georg
Friedrich
Grotefend
(1775-1853)

Pedra rosseta,
situada en el
Museu Britànic
de Londres i
trobadra l'any
1799.

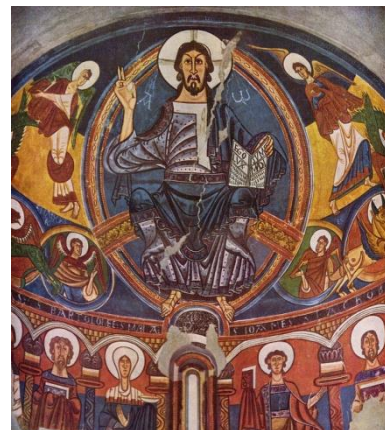
Finalment, l'últim punt que m'agradaria destacar d'aquesta època, és la creació d'un sistema de correu postal a Egipte i a l'antiga Romà. L'egipci era un sistema molt simple. Els faraons pagaven a uns missatgers perquè aquests entreguessin missatges d'importància, prèviament escrits en un paper, a uns remitents.

El sistema romà, sota el govern d'**Agust**, es va estendre per totes les províncies de l'Imperi. I els missatgers (a peu o a cavall) recorrien l'imperi entregant missatges. Aquestes postals s'escriuen amb tinta en un pergami (el paper encara no s'havia inventat).

3.1.1.3. L'EDAT MITJANA

El segle V, amb la caiguda de l'Imperi Romà, s'acaba l'Edat Antiga i es dona pas a la tercera etapa de la història: l'Edat Mitjana. Aquesta és coneguda com una etapa fosca, plena de guerres, fam, malalties i inestabilitats governamentals i polítiques. També una etapa on la **societat estamental** estava molt diferenciada, possiblement encara més que l'Edat Antiga, i aquesta diferència també es veurà reflectida en la manera de comunicar-se.

Davant la foscor la població va respondre posant llum i la religió, en aquella etapa de la història, va ser de gran importància a causa de la duresa de la situació. Així doncs, amb la comunicació res era diferent. Una de les principals organitzacions que es va

L'absis central de
Sant Climent de
Taüll(1132
d.C.creat pel
mestre de Taüll) és
un gran exemple
de comunicació via
art

formar en aquestes dates va ser l'església i perquè aquesta existís va haver de funcionar un procés comunicatiu bastant complex. L'església va ser el gran mitjà comunicatiu tant oral i visual dirigit a gent **analfabeta**. Les persones **analfabetes** eren la majoria de la població (el 99%) i per aquest motiu s'explica l'expansió de l'església es va expandir molt ràpid. Ja que prometien la tan desitjada pau amb el seu servei comunicatiu, basat bàsicament en teories, faules, fal·làcies i transmetin la cultura de la por entre la població. Principalment la comunicació oral es feia amb la predicació i la visual amb l'art (escultures i pintures) en els temples.

L'altre aspecte comunicatiu a destacar de l'època és la funció que va dur a terme el **rei francès Carlemany**. Carlemany era una persona molt interessada en la cultura i en el renaixement d'aquesta. Així doncs, seguint el model comunicatiu

que va instaurar l'església i fomentant l'ús dels **scriptoriums**(perquè volia complir el seu objectiu d'aconseguir que la cultura arribés a més llocs possibles) va començar l'època del Renaixement. Amb més fonts d'efusió de la cultura, aquesta, es va estendre per tot Europa ràpidament. Carlemany també va restaurar el model del sistema de correus, però només pels senyors feudals. Aquest rei se li atribueix l'expansió del coneixement i la cultura tal com el coneixem avui en dia.

3.1.1.4. L'EDAT MODERNA

L'edat moderna comença l'any 1492 amb el **descobrimt d'Amèrica** i acaba amb la **Revolució Francesa** l'any 1789. Com en etapes històriques anteriors, l'art va ser un gran motor comunicatiu de l'època. En l'ús personal era estrany que la gent utilitzés l'art com ha mètode de comunicació a causa de la seva complexitat, així doncs, el seu ús seria més institucional.

Capilla Sixtina. (Ciutat del Vaticà) Pintada per Michelangelo Buonarroti. (1808-1812) És un clar exemple de comunicació visual

Com a primera etapa de desenvolupament de les tecnologies TIC a l'era moderna tindriem el descobriment de la **impremta**. La primera impremta era un invent molt simple. Consistia en uns motlles de ferro, fets amb metalls fosos, on es fabricaven una per una totes les lletres d'una pàgina fins a aconseguir tenir totes les pàgines del llibre. Els motlles de metalls s'enganxaven a unes bases de fusta. El primer llibre imprès a Europa va ser la **Bíblia**. Encara que aquesta va ser descoberta a Xina molt abans que a Europa, aproximadament en el segle IX dC, se atribueix el descobriment d'aquesta a l'alemany Johannes Gutenberg l'any 1456 dC. Aquest invent va suposar un gran avenç en la distribució de pensaments i idees mentre que antigament es tardaven setmanes en copiar un llibre, en aquell moment es podien fer un aproximat de quatre còpies per dia. Una altra cosa a destacar d'aquesta època és l'alfabetització. Estem en una etapa de la història on les revoltes polítiques són importants, així doncs **tots** els bàndols polítics utilitzaven les escoles per modelar el pensament de la població segons els seus interessos. Això bastant negatiu, però la part positiva era més gran. Ja que els nivells d'analfabetisme van començar a descendir fent així que la cultura pogués arribar a més persones i de manera més precisa.

3.1.1.5. L'EDAT CONTEMPORÀNIA

Finalment, arribem a l'última etapa de la història: l'etapa actual. En aquests tres últims segles, igual que en gairebé tots els aspectes socials, la comunicació han tingut l'avanç més gran i en menor temps. És quasi impossible de creure com hem avançat en tan poc temps gràcies a grans inventors i pensadors. L'Època

Contemporània s'ha desenvolupat des de la Revolució Industrial de meitat del segle XVIII fins a l'actualitat. **L'avanç tecnològic massiu** que es va iniciar al segle XVII va provocar una enorme explosió de coneixement humà al segle XX, fent que el pensament fos cada vegada més racional, fins al segle XXI, quan la tecnologia i el món digital es van desenvolupar així. Per als humans, el principi bàsic és que semblen ser el futur de la societat. Actualment, l'Època Contemporània ha tendit a adoptar tecnologies en totes les seves branques. Moltes persones pensen que vivim en l'era de la informació i la comunicació", perquè cada cop que el món busca la globalització, això es deu al fet que l'accés a Internet a diverses informacions (en qualsevol idioma o format) és molt senzill. Tothom utilitza el telèfon O els ordinadors, siguin on siguin les persones, la comunicació es fa més ràpida i eficaç. Actualment, les conegudes xarxes socials són un dels recursos més utilitzats que permet una comunicació ràpida, dinàmica i altament audiovisual.

Les últimes dècades, han semblat girar al voltant de cinc grans temes: **genètica, biotecnologia, robòtica, exploració espacial i telecomunicacions**. Cal destacar un invent entre molts en aquesta època: l'ordinador. El primer ordinador es va fabricar el 1944. Com que no era universal i no es considerava un ordinador electrònic i el seu funcionament es basava en equips electromecànics, de manera que el 1947 es va fabricar el primer ordinador electrònic. Aquest realitzava cinc mil operacions aritmètiques en un segon. Estan en constant evolució i actualment es divideixen en cinc generacions. En la primera trobem els ordinadors més primitius, aquest utilitzaven **bulbs** per processar informació. En la segona era els ordinadors substituïen els bulbs per transmissors d'informació. En la tercera etapa ja es va inventar el **micro xip**. En la quarta generació ja incorporaven microprocessadors i components elèctrics. Finalment en la cinquena i última etapa i etapa actual, els ordinadors es divideixen en **hardware i software**.

3.2. PRINCIPALS INVENTS COMUNICATIUS

3.2.1. Llenguatge

3.2.1.1. QUÈ ÉS EL LLENGUATGE?

El llenguatge oral consisteix en una sèrie de símbols sonors (**fonemes**) combinats en diferents formes i seqüències. No és l'única eina de comunicació possible, perquè al llarg de la història la gent ha desenvolupat diversos tipus de llenguatge: llenguatge corporal, llenguatge plàstic, llenguatge musical, etc., però a mesura que passa el temps, el llenguatge oral s'ha convertit en una **forma ideal de transmissió de missatges** i la claredat d'aquesta és cada vegada més alta.

3.2.1.2. CONTEXT DE LA SEVA APARICIÓ.

L'origen del llenguatge sempre ha estat tema de discussió entre intel·lectuals i acadèmics. És quasi impossible saber a quina època els nostres avantpassats van tenir un llenguatge comú, però el que se sap segur és que el llenguatge neix rel de l'evolució i la necessitat de sobreviure. La teoria més acceptada és: la idea que el **llenguatge neix innat**, és a dir, portem en el nostre **ADN** la necessitat de comunicar-nos. Encara que, amb aquesta teoria, es dona suport a que mentre més evolucionats érem més complexes eren els nostres sistemes de comunicació. Aquesta teoria ens diu que els humans sempre s'han comunicat, no obstant fins fa aproximadament 200.000-50.000 anys (amb l'aparició de l' homo sapiens) no tenien un llenguatge clar ni entenedor. El llenguatge està en constant evolució i mai pararà d'evolucionar. Aquest s'adaptà als nous temps i es desenvolupa.

3.2.2. **Símbols i alfabet**

3.2.2.1. Què són els símbols i alfabet?

L'alfabet és un **conjunt de símbols** que s'agrupen per formar unes normes a una certa manera de comunicar-te.

3.2.2.2. Context de la seva creació.

El primer alfabet, que se'n té registre, apareix amb l'origen de l'escriptura l'any 3500 aC. a **Mesopotàmia** (Orient Mitjà). Encara que es creu que l'escriptura cuneïforme està derivada d'un tipus d'escriptura creada a la mateixa zona l'any 8500 a. C. En aquest moment es dona per finalitzada la prehistòria i es dona per començada la història, però per què és tan important aquesta data? El descobriment de l'escriptura significa que per primer cop en la història humana es pot deixar consciència dels esdeveniments presents perquè així les generacions futures puguin saber què va passar.

3.2.3. Cartes

3.2.3.1. QUÈ SÓN LES CARTES?

Una carta és un mitjà de comunicació escrit per un remitent i enviada a un reemissor. Normalment hi ha escrit el nom i la direcció del destinatari aquesta també està firmada.

3.2.3.2. CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ

El primer servei de missatgeria que es té constància el trobem a **Egipte** l'any 2400 aC. mes el sistema de cartes i correus tal com el coneixem actualment data de l'any 1874 i és anomenat Unió Postal Universal i data de la participació de 192 països.

Exemple d'una carta típica del segle XX

3.2.4. Telèfon i telègraf

3.2.4.1. QUÈ SÓN EL TELÈFON I EL TELÈGRAF?

El telègraf és l'antecessor del fax, el correu electrònic i dels ordinadors en general. El primer telègraf elèctric va arribar el 1832 amb el desenvolupament elèctric. El **codi Morse** va ser el **primer sistema** utilitzat en el telègraf, va anar evolucionant fins a convertir-se en el fax. Finalment el fax va evolucionar al correu electrònic, un servei de comunicació que ens permet enviar documents a través de la xarxa.

Exemplar d'un dels primers telèfons

El telèfon és un dispositiu destinat a la telecomunicació que es fa servir per a transmetre i rebre so, generalment veu, amb persones a llarga distància entre si.

3.2.4.2. CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.

Encara que es creu que Alexander Graham Bell va ser l'inventor del telèfon, aquesta informació és totalment falsa. Entre el 1849 i 1870 a Itàlia Antoni Meucci va estar desenvolupant un aparell que a través d'uns diaframes i impuls elèctrics podia reproduir el soroll original. Malauradament **Meucci** no podia pagar la **patent** del telèfon, que valia **10 \$** (actualment equivalent a 8,28 €), i anys posteriors aquest va ser passat a l'equip d'investigació de Graham Bell el qual li

va fer algunes millores a través de la seva investigació i se li va donar la patent històrica a Bell.

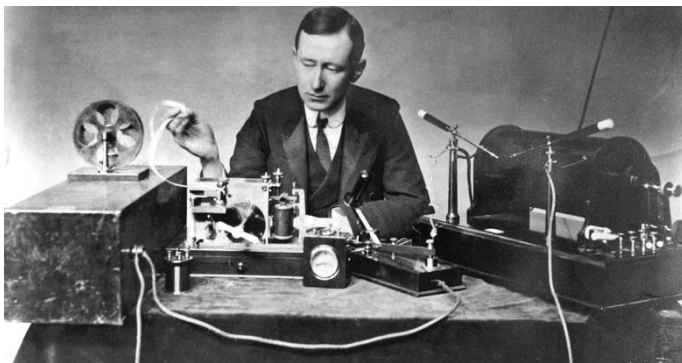
3.2.5. Ràdio

3.2.5.1. QUÈ ÉS LA RÀDIO?

La ràdio és un aparell amb funcions comunicatives que funciona a través d'ones de **radiació electromagnètiques**, similars a les del microones, per transmetre la informació utilitzem un aparell que converteix qualsevol mena d'informació sonora en ones electromagnètiques. L'altre aparell, el que rep la informació, fa el mateix procés però a la inversa.

3.2.5.2. CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.

La ràdio és considerada per molts l'invent comunicatiu **més important de l'història**. És impossible atribuir la invenció de la ràdio a una persona, ja que és el conjunt de molts invents. El primer l'any 1873 per part de Clerk Maxwell fins a l'any 1891 per part de Thomas Edison. La primera transmissió va ser l'any 1897 en una estació de ràdio temporal creada a l'illa de Wight(Anglaterra).

Primera transmissió de radio. Font: Historial National Geographic.

3.2.5.3. PRIMERA TRANSMISSIÓ DE RADIO A ESPANYA

La primera transmissió es va produir l'any 1923 a Ràdio Espanya a la ciutat de Madrid. Encara que la primera estació de ràdio a Espanya no va arribar fins a

1924 a la Ràdio de Barcelona.

Primera transmissió produïda per Radio Barcelona. (Foto arxiu cadena Ser).

3.2.6. TELEVISIÓ

3.2.6.1. QUÈ ÉS LA TELEVISIÓ?

La televisió és un sistema de transmissió d'imatges i de so que utilitza un mecanisme de difusió. Hi ha dos mètodes principals de funcionament:

-Primer mètode: **Televisió per cable**: Sistema que funciona a través de senyals de radiofreqüència. Es transmet als aparells de la televisió a través de cables coaxial·les o a través de xarxes de fibra òptica.

-Segon mètode: **Televisió per satèl·lit**: Consisteix en transmetre l'informació a través de punts estratègics a diferents parts del globus terrestre.

3.2.6.2. CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.

La primera visió a distància es considera amb el telescopi de Galileo Galilei, però no es considera descobert l'aparell de la televisió fins a l'any 1884, quan **Disc de Nipkow** va inventar un aparell que posteriorment esdevindria la televisió elèctrica actual. La primera transmissió d'aquesta va ser l'any 1927 a Anglaterra per part de la BBC.

3.2.6.3. LA PRIMERA TRANSMISSIÓ TELEVISIVA A ESPANYA.

La primera cadena de televisió a Espanya va ser la companyia nacional Televisió Espanyola. Aquesta es va crear el 28 de novembre de l'any 1956. Així doncs la primera retransmissió televisiva a Espanya va ser durant l'època franquista.

Imatge d'una família l'any 1956. Miran't la primera transmissió espanyola de televisió. Font: archivo imagen rtve.es

3.2.7. Internet i xarxes socials.

3.2.7.1. QUÈ SÓN L' INTERNET I LES XARXES SOCIALS?

Internet és una xarxa pública i global d'ordinadors. Aquests equips estan connectats entre si mitjançant el protocol d'Internet i es comuniquen mitjançant l'intercanvi de paquets de dades.

Internet és una combinació de milions de subxarxes domèstiques, acadèmiques, comercials i governamentals, per això a vegades es coneix com a "xarxa de xarxa". La xarxa és gestionada per un conjunt de serveis als quals es pot accedir des de qualsevol lloc del món mitjançant dispositius electrònics (com ara ordinadors).

Una xarxa social, o un mitjà de comunicació social, és un **software** que et permet comunicar-te a través de so imatge amb persones de totes part del món.

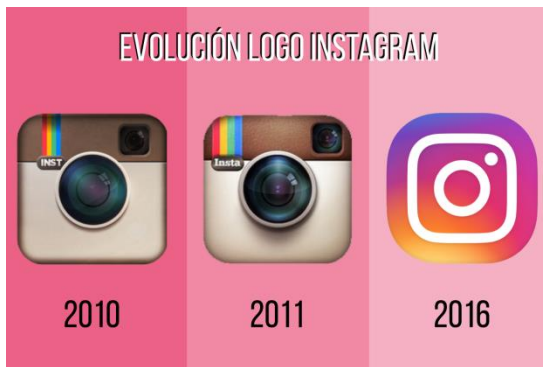
3.2.7.2. CONTEXT DE LA SEVA CREACIÓ.

La prehistòria de l'internet la trobem en una xarxa creada en la segona guerra mundial pel **Departament de Defensa dels Estats Units**. El 1990 es va crear el 1r servidor web anomenat **WorldWideWeb(WWW)** i el 2006 va arribar a mil cent milions d'usuaris. I el 2016(deu anys després) els usuaris ja superaven els 2.000 milions. Sense dubte aquest ha estat l'invent comunicatiu més gran de la història ja que ens permet estar connectats en segons amb persones de tot el globus.

L'origen de les xarxes el trobem a mitjans de 1995 quan en Randy Conrads va crear una pàgina web anomenada classmates.com. Aquesta tenia com a principal objectiu tornar a unir als seus excompansys de classe. No va ser fins a2002 que va aparèixer una de les xarxes socials més populars i la primera amb un sistema similar al d'avui en dia, anomenada Friendstar. Des de llavors les xarxes socials han anat evolucionant fins a arribar a les que tenim avui en dia.

3.2.7.3. XARXES SOCIALS PRINCIPALS DE L'ACTUALITAT

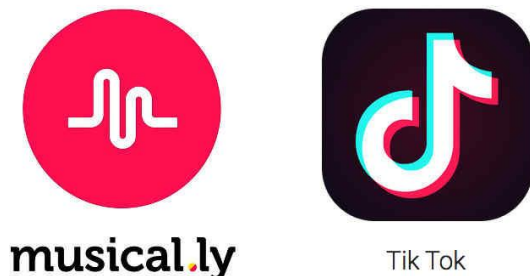
Instagram:

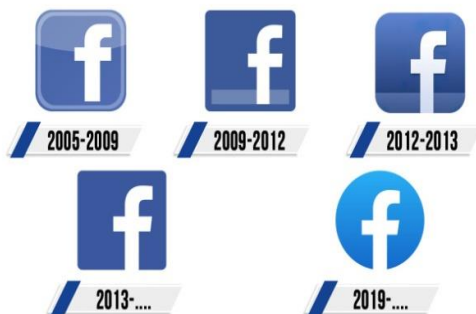
Instagram va ser creada el 6 d'octubre de 2010 per Kevin Systrom i Mike Krieger. Dos anys més tard va ser comprada per Facebook. Encara que en un principi estava pensada per compartir fotos, ha tingut moltes actualitzacions on s'han fet diverses millores i s'han implementat diverses funcions. Ex: missatgeria, compartir vídeos, històries,etc. La persona amb més seguidors d'aquesta plataforma és en **Cristiano Ronaldo** amb més de 260 milions

Tiktok:

L'antecessor de tiktok és musical.ly. La funció d'aquesta aplicació és compartir vídeos curts amb música, normalment balls. La persona amb més seguidors d'aquesta plataforma és **Charlie D'Amelio** amb quasi 110 milions de seguidors.

Facebook:

Facebook és la xarxa social més antiga utilitzada en l'actualitat. La primera versió es va crear al 2005 i va evolucionar fins a la que tenim avui en dia. Estava pensada per realitzar contacte social, però ara té moltes funcions diferents. L'empresa més seguida és **Samsung** amb 114 milions de seguidors.

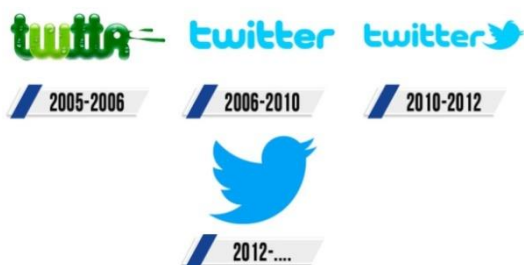
seguida és **Samsung** amb 114 milions de seguidors.

YouTube:

YouTube, junt amb Facebook, és la xarxa social més antiga d'aquesta llista. La seva funció és compartir vídeos llargs (pensat per compartir vídeos de més de 10 minuts), música i documentals. La persona corporació amb més seguidors és **T-Series**, música hindú, amb quasi 171 milions de subscriptors.

Twitter:

Twitter data el seu origen l'any 2005 però uns mesos més tard que YouTube i Facebook. El format és de curts missatges públics, que es podem acompanyar d'imatges, sense gairebé cap classe censura. Això provoca que hi haguin molts debats i confrontacions. La persona més seguida és **Barack Obama** amb quasi 30 milions de seguidors.

Whatsapp:

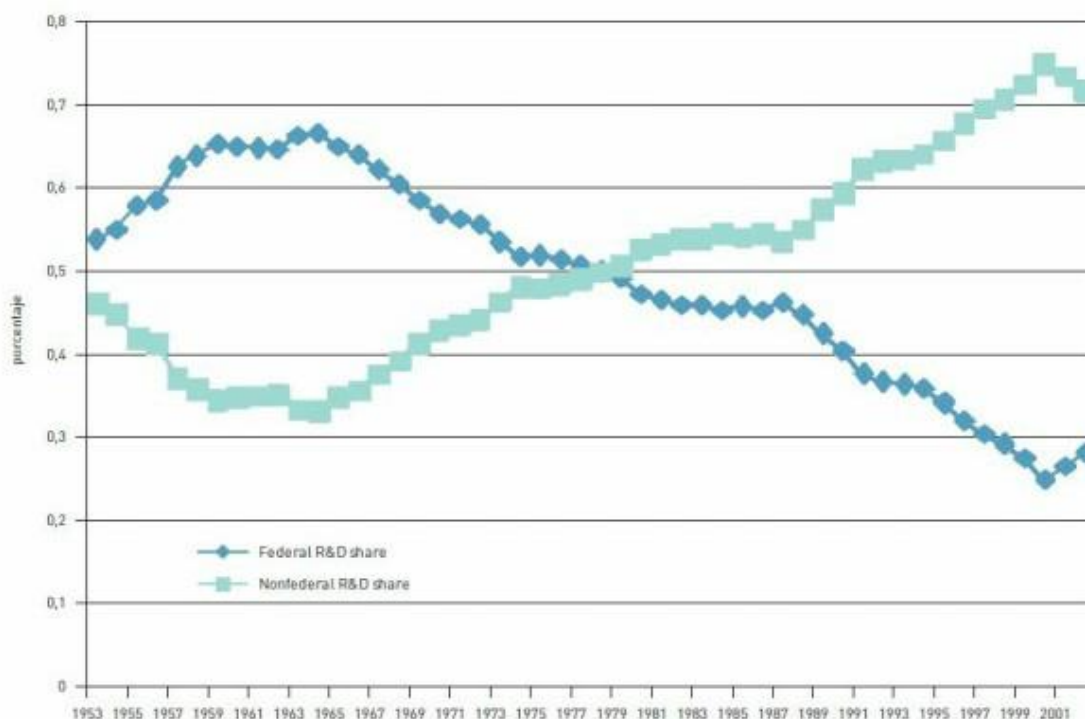

Whatsapp és un servei de missatgeria. En el qual només pots contactar amb persones les quals disposes del seu número de telèfon. El seu origen es remunta a l'any 2009.

3.3. LA AVANÇ ECONÒMIC HA ESTAT RELACIONAT AMB L'AVANÇ COMUNICATIU?

Aquest ha set un dels punts més difícils del treball, ja que l'avanç econòmic i social no ha estat mai recomptat globalment fins fa una mica més d'un segle enrere. Així doncs ens regirem per la informació que data des d'aproximadament, finals del segle XIX. fins a finals del segle XX a Estats Units (ja que és l'únic país amb un registre d'aquesta mena). Podrem comparar d'inversió a les TIC en diferents situacions humanes i econòmiques.

3.3.1. Gràfica d'evolució històrica en gast per la comunicació

En aquest gràfic podem observar el percentatge per càpita d'inversió sobre les empreses tecnològiques des de mitjans del segle XX fins a finals del mateix segle. Com podem observar la inversió federal ha baixat a través dels anys, tot al contrari que el finançament no federal. Sembla contradictori, però no u és. L'explicació principal és que amb la inversió federal es van crear les empreses privades i aquestes han generat molts ingressos en aquestes últimes dècades, els ingressos suficients per a no dependre de les finances de l'estat. Al principi l'estat invertia molt per aconseguir privilegis propis, com per exemple millors sistemes de defensa nacional. No oblidem que aquest gràfic comença poc després d'acabar la Segona Guerra Mundial (1 de set. de 1939 – 2 de set. de 1945).

3.3.2. Contrast de dades

Com ja he dit anteriorment totes les gràfics dades seran des de finals del segle XIX fins a finals del segle XX.

En el present article s'analitzen les canviants característiques de la innovació i la relació existent entre aquesta i el creixement econòmic estatunidenc durant aquest llarg període.

Els primers estudis de mercat d'aquesta mena els trobem a Estats Units entre els anys 1956 i 1957. Aquestes ens marcaven que només un **15% de la total** producció per càpita era destinat al desenvolupament tecnològic.

La innovació institucional va resultar ser un complement imprescindible de la innovació tecnològica durant i després d'aquest període pel que fa al desenvolupament econòmic nord-americà. La inversió pública i privada en noves estructures organitzacionals concebudes per a donar suport a la creació de coneixements, la innovació i l'ensenyament, va ser essencial en la canviant trajectòria del creixement econòmic dels Estats Units en els segles XIX i XX. Finalment, durant el període 1945-1989, dominat per tensions geopolítiques que van provocar abundants inversions de fons públics en defensa i altres àmbits afins per part del govern federal, es va produir una nova transformació d'aquesta complexa combinació d'institucions públiques i privades dedicades a finançar la innovació.

En aquest article examinem el desenvolupament del sistema nacional d'innovació nord-americà des de finals del segle XIX fins a finals del XX. El marc de referència del sistema nacional d'innovació utilitzat per a analitzar els resultats i la política en matèria d'innovació és objecte de molts estudis acadèmics, que han florit des que aquest concepte es va articular per primera vegada en **l'obra de Freeman**. Comunament, dins dels sistemes nacionals d'innovació s'inclouen les institucions, les polítiques i la normativa, els agents, els processos que afecten la creació de coneixements, els processos d'innovació que tradueixen la recerca en aplicacions i els processos que influeixen en l'adopció d'innovacions. Per tant, el sistema nacional d'innovació estatunidenca inclou no sols a les institucions que duen a terme la recerca i el desenvolupament, a més del volum i les fonts de finançament d'aquesta R+D, sinó també les polítiques i normes que afecten el desenvolupament tecnològic, a la formació de científics i tècnics especialitzats i a l'adopció de tecnologies.

Altres elements institucionals, com els sistemes nacionals d'ensenyament superior, les finances empresarials i el bon govern de les empreses són també elements fonamentals dels sistemes nacionals d'innovació. L'estructura del sistema d'innovació d'un país és el resultat de complexos processos històrics de desenvolupament institucional que es veuen afectats per les polítiques públiques i per altres factors.

3.4. ELS AVANÇOS EN TECNOLOGIES T.I.C. AFECTEN AL DESENVOLUPAMENT COGNITIU, SOCIAL I PERSONAL?

Aquest tema ha estat una gran discussió al llarg dels últims anys, sobretot entre cèlebres antropòlegs, psicòlegs i neuròlegs. Hi ha centenars d'estudis sobre el tema, enfocats de maneres molt diferents. Seria impossible centrar-me en tots els treballs i estudis que existeixen. Per aquesta raó en triaré dos de cada categoria cognitiva (ja que considero que és la més important), un de la social i un altre de la personal els explicaré.

3.4.1. Desenvolupament cognitiu

- 3.4.1.1. MARK BAUERLEIN: THE DUMBEST GENERATION:HOW THE DIGITAL AGE STUPEFIES YOUNG AMERICANS AND JEOPARDIZES OUR FUTURE(OR, DON'T TRUST ANYONE UNDER 30)

Aquest és el títol del llibre del professor de la universitat de UCLA Mark Bauerlein. En aquest llibre Bauerlein ens recalca totes les coses negatives que té aprendre per Internet i fer servir l'internet en general.

- 3.4.1.2. THE LANCET CHILD AND ADOLESCENT HEALTH

Un estudi realitzat per investigadors canadencs a 4.500 nens entre 8 i 11 anys, publicat en **The Lancet Child and Adolescent Health**, assegura que l'abús de la tecnologia; mòbils, pantalles, jocs, televisió, afecta el desenvolupament cognitiu del menor en comparació amb uns altres que no els utilitzen a penes. Cal assenyalar que el somni també es veu alterat amb el seu ús. Estar connectats permanentment, adormir-se amb l'activació que produeix la tecnologia, no fa sinó alterar el procés normal en el qual ha d'estar el nen en la seva infància.

3.4.2. Desenvolupament social

3.4.2.1. L'IMPACTA DE LA TECNOLOGIA EN L'ÀMBIT SOCIAL I EN LA DESIGUALTAT

Aquest és un treball fet per una investigadora colombiana que ens mostra els problemes generats per la tecnologia en l'àmbit social. Un dels principals dilemes que se'ns planteja amb aquest treball és la **divisió i unificació de cultures**. Eliminat així les cultures de regions petites. Segons el que ens diu Astrid Ximena, autora d'aquest treball, aquest fenomen provocat per l'ús de les tecnologies és el que provocaria que a Catalunya cada cop més gent celebres Halloween (festa d'origen anglès) i cada cop menys gent celebres la castanyada (festa típica catalana).

Ella mostra també una realitat que la majoria de nosaltres oblidem, que passa amb les persones incapaces de connectar-se a la xarxa per motius econòmics o físics? “La tecnologia és **sinònim de progrés**, recalca, però no ens podem oblidar mai de totes aquelles persones que no podem caminar al nostre costat per motius adversos”.

3.4.2.2. QUÉ SÓN LES TIC I PER QUÈ SÓN TAN IMPORTANTS?

Aquest no és un estudi en si, però ens mostra la cara contrària de la moneda de les TIC en l'àmbit social. En diu que les principals avantatges d'aquestes són: instantaneïtat (la informació es transmet en qüestions de segons), immaterialitat (la informació es pot transmetre i rebre des de qualsevol lloc), interconnexió (infinit intercanvi entre usuaris i els seus dispositius), abast (la informació transmesa en tots els àmbits i per tots els àmbits), innovació (es TIC estan en constant evolució), diversitat (cada vegada executen més funcions) i automatització (l'automatització dels processos tecnològics es cada cop més comú).

Considero que els dos punts de vista són correctes i es complementen entre si.

3.4.3. Desenvolupament personal

Vull remarcar que aquest punt m'ha sorprès, ja que la majoria d'estudis sobre aquest àmbit consideren que la majoria d'aportacions, en l'aspecte de l'evolució personal, que ens han donat les TIC han estat positius.

3.4.3.1. LAS TIC COM DESENVOLUPAMENT SOCIAL I PERSONAL.

Aquest és un estudi realitzat per la *Universidad Nacional Abierta y a Distancia*. Aquest estudi ens diu que la tecnologia ha aportat un millor sentiment d'encaixament social. És a dir, abans havies de ser d'una manera molt específica per sentir-te part d'un grup (ja que sense la tecnologia comunicativa t'han desenvolupades costava més obrir els teus vincles socials). Pel contrari ara pots conèixer gent de tota mena i molt similar a tu en qüestió de segons. L'autora d'aquest treball recalca que és un canvi, al que a l'àmbit personal es refereix, molt positiu. Ja que ara la majoria de persones no han de reprimir la seva manera de ser per tal d'intentar encaixar.

Aquest estudi també ens recalca que gràcies a les TIC **accedir a una educació és molt més fàcil i còmode**. Portant així a un desenvolupament major desenvolupament personal, l'autora(a través d'investigacions) veu com a una molt bona manera de créixer personalment el fet d'aprendre.

3.5. SOM ADDICTES A ESTAR COMUNICATS?

Per entendre aquesta pregunta, hem de saber que és una addicció. Si busquem, literalment, la paraula addicció al DIEC ens surt aquesta definició: **2 f.** [LC] [MD] Estat de dependència fisiològica i psicològica a una substància o a una pràctica, més enllà del control voluntari. *Aquest medicament produeix addicció. Addicció a una droga.*

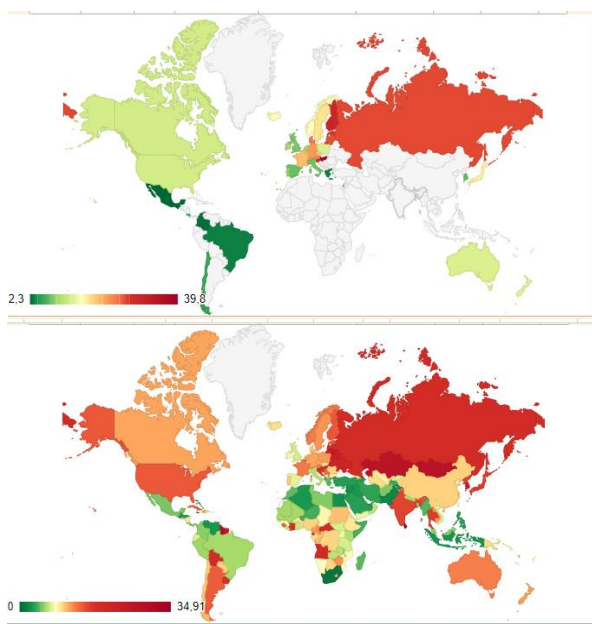
Seguint aquesta informació la majoria de nosaltres diríem que no, que no som addictes a la comunicació i a les TIC que simplement les utilitzem per obligació i per lleure. Que les utilitzem de manera inofensiva. Hi ha part de raó en l'argumentació donada anteriorment. És veritat que tots nosaltres necessitem fer servir la tecnologia per quasi totes les activitats diàries i en cert punt ens veiem obligats a fer-les servir. (Paradoxalment estic fent un treball on parlo de l'addicció de les TIC en un portàtil). **Podríem dir doncs que estem tan enganxats a les**

pantalles per què la societat ens obliga? Si agaféssim aquesta reflexió com a punt de partida podríem dir que sí, que som addictes a estar comunicats. Tanmateix tot el funcionament d'una societat i tot el que la fa funcionar podria ser perjudicial? Com és possible que tota la humanitat estigui anant per un camí tan equivocat?

Encara que no tot és negre, tots els aparells que tenim avui dia han significat un gran avenç en molts aspectes, ja que es pot tenir un control global de tot en instants. Un exemple d'això és la gestió de la Covid-19. Sense totes les TIC que tenim avui dia el rastreig de la malaltia hauria set molt més difícil de dur a terme o gairebé impossible. Mirat d'aquesta perspectiva gairebé podríem dir que el desenvolupament d'aquestes tecnologies a set un dels més importants en aquesta societat i la resposta a la nostra pregunta seria un no rotund. Si ens guiem per la definició del DIEC, una addicció ha de ser una activitat o substància nociva de manera mental o física i, si ens basem en aquest punt de vista, la tecnologia només ens hauria aportat coses positives.

Però, ara bé, el punt de la qüestió, aquest ús només beneficiós de les TIC només existeix en una utopia molt difícil de portar a terme avui en dia. Si tot el que ens aportés les tecnologies comunicatives fos positiu ningú, ni tan sols jo mateixa, es preguntaria si som addictes a aquesta. Així doncs, si mirem estudis sobre

Mapes de suïcidis per cada 100.000 habitants. Les tonalitats vermelles representen el nombre de suïcidis. El primer és de l'any 1990 i el segon de 2018.

evolucions antropològiques, podem observar que, en la majoria de països desenvolupats, els millennials són la primera generació amb un **CI** més baix que la generació anterior. Molts neurocientífics, com Michel Desmurget, i estan d'acord. Desmurget també ens diu que, de promig, un noi de divuit anys ha passat l'equivalent de exercir trenta anys escolars davant d'una pantalla. Altres científics, com per exemple Mark

Bauerlein (mencionat anteriorment) professor de la Universitat Emory en Atlanta, asseguren que la disminució de les capacitats cognitives i el ús de les pantalles

és directament proporcional. Per altra banda, observem aquests dos mapes demogràfics. El primer és de l'any 1990 i el segon de fa 2018. Podem observar amb claredat, encara que no hi hagin dades de tots els països, que la taxa de suïcidi a incrementat considerablement. I molts psicòlegs atribueixen aquest augment en la utilització de les TIC.

Un dels factors que més dóna verificació a aquesta teoria és el fet que la taxa de suïcidis, segons l'OMS, s'ha incrementat més en els adolescents (en un 150% més que fa trenta anys) i aquests som els que més ús li donem a les TIC.

Així doncs, determinem que definitivament la nostra societat és addicta a la comunicació? De fet aquesta té un nom i es diu tecnofília. La resposta és que realment no tothom u som. Existeixen persones tecnofòbiques (que no utilitzen la tecnologia perquè la troben perjudicial) i això ens demostra que no tothom és addicta. Però sí que l'addicció a la tecnologia és un tema preocupant ja que el 2018 més de 8,1 milions d'espanyols es consideraven addictes al mòbil i un 13,4% d'espanyols passaven més de quatre hores i vint-i-dos minuts al dia utilitzant el mòbil. La qual és una xifra altament preocupant. Així doncs hauríem d'intentar restringir l'ús.

4. BLOC PRÀCTIC

El meu bloc pràctic el formaran dues parts. La primera serà unes enquestes realitzades a persones anònimes. En elles vull aconseguir l'opinió de les persones sobre les TIC, tan personalment com col·lectivament.

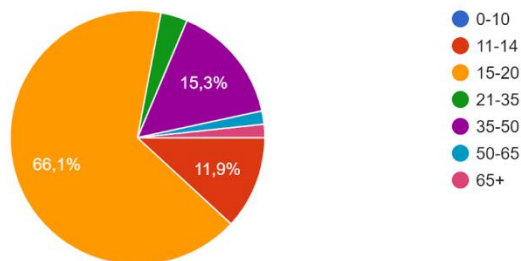
La segona part consistirà en posar a dues persones sense mòbil durant un període de temps determinat per determinar els seus pensaments i inquietuds.

La part pràctica m'ajudarà a donar una conclusió junt amb la part teòrica.

4.1. ENQUESTES

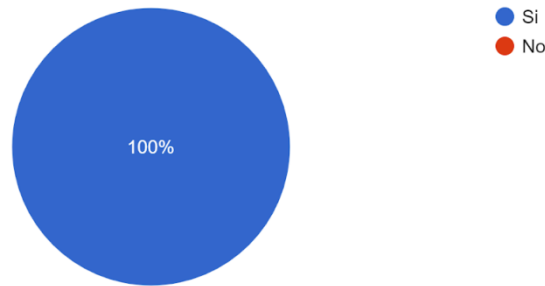
Per tal de saber l'opinió sobre l'ús de les TIC socialment de persones externes al meu treball he realitzat una enquesta i, també, per saber la seva experiència amb les TIC. En aquesta els hi pregunto sobre els seus hàbits tecnològics i sobre, subjectivament, l'ús de la tecnologia socialment.

4.1.1. Primera pregunta: Quina és la teva edat?

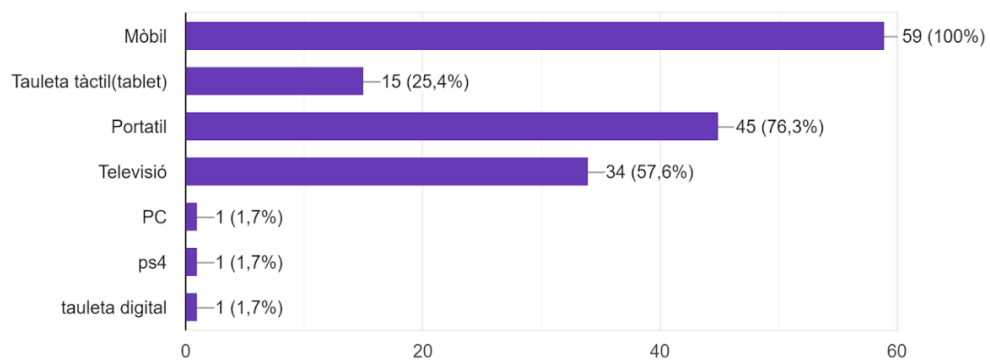
Com podem observar la majoria de participants d'aquesta enquesta tenen entre quinze i vint anys. Els grups més minoritaris són els de vint-i-un anys fins a trenta-cinc anys junt amb el de cinquanta fins a seixanta-cinc anys i el grup de més de seixanta-cinc anys.

4.1.2. Segona pregunta: Utilitzes algun aparell electrònic per comunicar-te diàriament?(televisió, mòbil, tauleta tàctil,etc.)

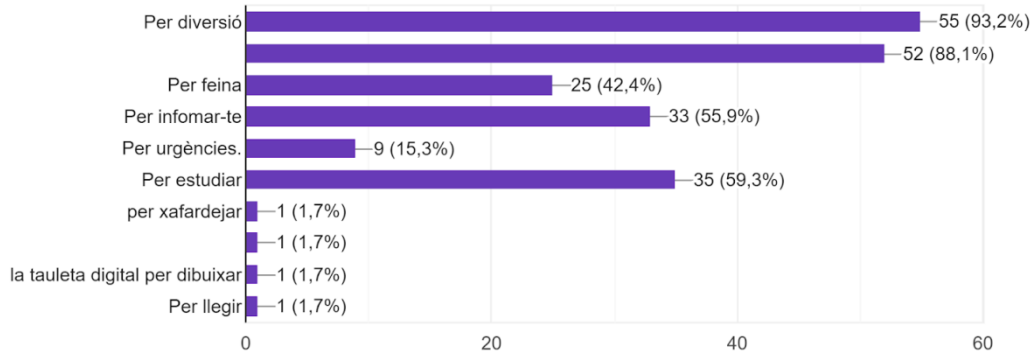
És una resposta contundent amb un 100% de les respostes afirmatives.

4.1.3. Tercera pregunta: Quin aparell electrònic utilitzes?

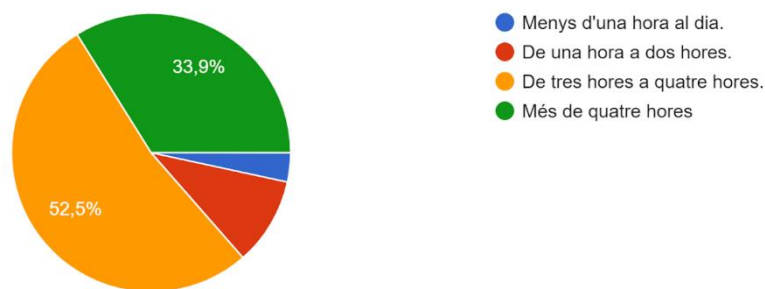
En aquesta hi havia quatre opcions predeterminades i un espai per afegir altres aparells electrònics. L'única opció triada el 100% de vegades és el mòbil. Seguit del portàtil (amb un 76,3% de vegades escollida) i de la televisió (escollida un 57,6% de vegades). Continuem amb la selecció predeterminada menys triada: la tauleta tàctil amb un 25,4% de vegades seleccionada. Les opcions menys escollides, totes opcions no predeterminades, són la PS4, un PC i una tauleta digital (amb un 1,7% escollit per cada una).

4.1.4. Quarta pregunta: Per quin motiu utilitzes la tecnologia comunicativa?

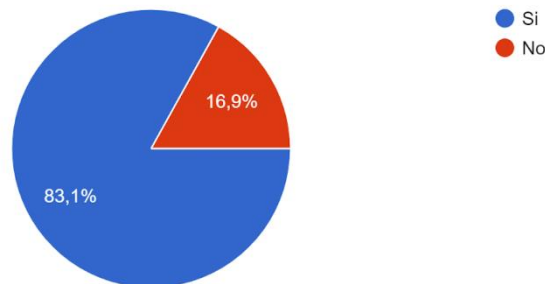
En aquesta pregunta volia saber quina era d'utilització que li donaven a aquestes tecnologies. El 93,2% va dir que utilitzava les TIC per entretenir-se. La segona opció més votada, amb un 88,1%, ha estat que utilitzaven aquestes tecnologies per comunicar-se. La tercera opció, també predeterminada, ha estat per estudiar (amb un 58,3%). Seguit per les últimes tres opcions predeterminades, per feina (amb un 42,4%), per informar-te (amb un 55,9%) i finalment per urgències (amb un 15,3%). Les opcions menys votades però amb representació gràfica, ja que no són predeterminades, són: Per llegir, per dibuixar, per tafanejar i finalment per encarregar viatges (amb un 1,7% totes quatre).

4.1.5. Cinquena pregunta: Amb quina freqüència diària utilitzes els aparells?

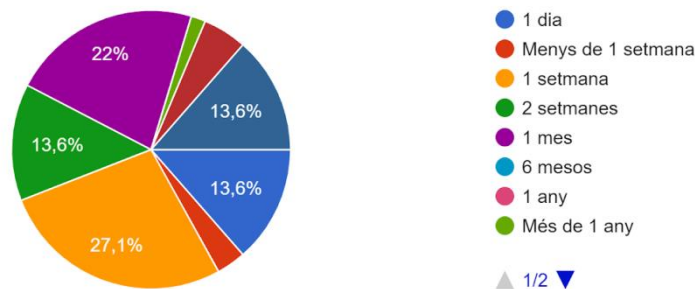
L'opció més votada portant-se la majoria, amb un 52,5%, és utilitzar les TIC de tres a quatre hores. Per la meua sorpresa, l'opció més votada és la d'utilitzar més de quatre hores diàries els aparells electrònics, amb un 33,9%. Un 10,2% de persones es passen entre una i dues hores utilitzen aquestes tecnologies i només el 3,4% les utilitza menys d'una hora al dia.

4.1.6. Sisena pregunta: Et veuries capaç de renunciar a la tecnologia durant un temps?

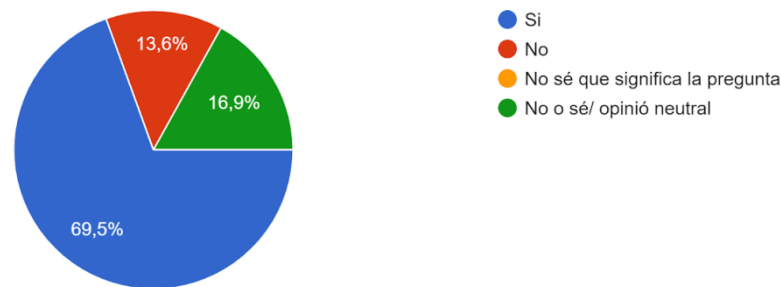
La pregunta que formulo és molt senzilla, podries renunciar a la tecnologia durant un temps? La resposta guanyadora és que si (amb un 83,1%) però hem d'agafar aquesta resposta amb pines a causa dels resultats de la següent pregunta.(Explicació en la següent pregunta.)

4.1.7. Setena pregunta: En cas afirmatiu, quant de temps?

Com he dit anteriorment aquest és un apèndix de la pregunta sis. Del 83,1% de persones que es veurien capaces de renunciar a la tecnologia només el 6,8% (colors verd i grana fort) podrien fer-ho durant un any o més temps. El 27,1% només u podria fer durant una setmana i 25,6% (colors verd fosc i lila) només podrien renunciar a elles entre dos setmanes i un mes. Finalment un 13,6% només podria renunciar a elles durant un dia i un altre 13,6% podria estar sense elles durant sis mesos.

4.1.8. Vuitena pregunta. Creus que la societat actual té un problema amb l'ús tecnològic?

Un 69,5% afirma que la societat té un problema amb la tecnologia, un 16,9% no saben que contestar o opinen neutralment i un 13,6% diu que no tenim cap problema amb la tecnologia. Parlant subjectivament aquestes xifres em semblen un pèl alarmants i preocupants. Estem parlant que quasi un 70% considera que tenim un problema. Significa això que som addictes a estar comunicats?

4.1.9. Novena pregunta. En cas que hagi contestat que si o que no argumenta la teva resposta?

En aquesta pregunta les persones poden donar l'opinió lliurement sobre la pregunta anterior. He seleccionat les respostes que més interessants m'han semblat.

Anònim 1: No sé si és exactament un problema. Crec que és necessària i útil si se'n fa un bon ús, però tot sovint no s'utilitza adequadament o se n'abusa i aleshores crec que no és beneficiosa.

Anònim 2: Si perquè ara mateix tothom fa servir la tecnologia per tot i tots (des de nens petits fins a adults) estan com "viciats".

Anònim 3: Veient la societat actual, és innegable el fet que se li dóna una gran importància a la tecnologia, més de què un li hauria de donar. Això es pot notar a causa de l'addició a la tecnologia, on fins i tot arriben a preferir utilitzar un dispositiu a sortir amb amics, sent jo un gran exemple d'això. Encara que bé, jo sóc un cas "fluix" per dir-ho, ja que l'addició a la tecnologia és molt pitjor, arribant també als nens petits.

Anònim 4: Perquè crec que actualment la gent utilitza la tecnologia per fer qualsevol cosa, i jo m'incloc. Però també crec que gràcies a la tecnologia podem fer moltes més coses i tenim més facilitats a l'hora d'estudiar, treballar...

Anònim 5: Segons el meu punt de vista no té un problema amb l'ús de la tecnologia, ja que simplement ens estem preparant pel que vindrà i que tot just això és el principi. Per tant no és un problema sinó un avantatge.

Anònim 6: Jo crec que si tenim un problema, perquè estem molt acostumats a totes les tecnologies i en fem un ús abusiu. Abans no en tenien i podien viure igual o millor que nosaltres perquè no podem viure sense tecnologies.

4.1.10. Conclusió enquestes

La meva conclusió, segons el que he pogut observar en les enquestes, és que la tecnologia està molt ben integrada en el món actual. Qualsevol persona de qualsevol franja d'edat utilitza algun tipus de TIC diàriament i per motius molt diversos. La majoria de persones potser es passen massa hores a davant d'una pantalla. Però també s'ha de pensar que moltes persones utilitzen aquestes tecnologies per treballar i per estudiar, podem dir que les utilitzen per obligació. La majoria de persones que han respost el meu qüestionari creuen que la societat actual té un problema amb les TIC. Per finalitzar aquesta conclusió voldria comentar les dues respostes anteriors que més interessants m'han semblat. La de l'anònim 1 i 5. Considero que la resposta de l'anònim 1 és la que més s'apropa a la meva opinió. La tecnologia pot ser i és un gran avantatge i una gran eina. Però moltes vegades es converteix un problema pel seu ús excessiu. La resposta de l'anònim 5 m'ha semblat la més interessant i curiosa de totes. Ja que ell afirma que el que estem vivint avui dia simplement és un traspàs en direcció a un canvi més gran. M'ha fet pensar en una reflexió que es dona amb el llibre **Homo Deus**. Aquest ens diu que si comparem com era l'Europa al segle X amb l'Europa del segle XIX no hi ha hagut gaires canvis, pe tant el futur és bastant predicable. En canvi, si comparem l'Europa actual amb la de fa cinquanta anys enrere hi ha hagut molts canvis. Això mateix passaria si la comparéssim amb l'Europa de l'any 2050. Fent casi impossible estimar com serà el nostre futur, a causa de la constant evolució tecnològica. No em sembla tan forassenyat

pensar que tot el que estem vivint només és una preparació per la real era tecnològica i part tant seria bastant positiu aquesta. Encara que, això últim, no és res més que una teoria i suposició.

4.2. EXPERIÈNCIA SENSE MÒBIL

4.2.3. Individu 1

L'individu 1 ha estat només una tarda sense mòbil perquè, com qualsevol altra persona que vaig preguntar, es negava a estar un període sense mòbil. Finalment va ser possible convèncer-la d'estar sense mòbil, tanmateix només unes hores. Vaig passar la major part d'aquest temps amb aquest individu i les principals sensacions i pensaments van ser de desesperació i d'aïllament social. Un fet bastant curiós és que l'individu, encara que tenia altres tasques per realitzar, se sentia nerviós i en molts moments va demostrar comportaments més agressius del normal(un gran símbol d'abstinència com a qualsevol altra addicció). Al final també tenia hiperactivitat per no utilitzar el mòbil i va demanar utilitzar el mòbil abans del previst(l'havia d'utilitzar a les 8:30 i a les 7 ja volia fer-lo servir). Una altra cosa a destacar és que, a passar de no utilitzar el mòbil molt poc temps, va somiar amb un tema on el protagonista era ell! A continuació us deixo una entrevista que vaig fer ella uns dies després.

Entrevista:

-Creus que la societat té un problema d'addicció tecnològica?

-Sí, però crec que també depèn de la persones que utilitzen diverses tecnologies. Hi ha gent que té un problema més greu i hi ha altres persones que no tenen un problema tan seriós.

-Creus que la teva experiència d'estar sense mòbil et va servir per alguna cosa?

-Doncs, jo crec que sí. Per exemple, gràcies a això, vaig estudiar més i vaig treure millor nota en l'examen que tenia l'endemà.

-Llavors; com valores la teva experiència amb el mòbil, positivament o negativament?

-Mig, crec que no és bo està sense el mòbil, però també és necessari estar amb mòbil perquè sinó estaràs apartat de la societat.

4.2.4. Individu 2

L'individu dos, de quinze anys, estarà sotmès a un període de sis dies sense mòbil. Avui dia 23 de gener a la 1 del migdia ha començat l'experiència. Hi haurà un una entrevista diària i, al final, una taula amb les conclusions.

Dia 23 de gener

Entrevista:

- Quantes hores portes sense mòbil?

-Des de la una.

- I ara són dos quarts de cinc. Portés doncs 3 hores quasi quatre sense mòbil.

-Exacte.

-Com et sents?

-Em sento impotent. Perquè hi ha moltes estones en les quals penso en fer coses com, per exemple, escoltar música, etc. I no ho puc fer perquè no tinc el mòbil. Així doncs no puc fer les coses que faria normalment

-Podem dir, llavors, què el problema més gran és que no pots fer les coses que fas normalment, no?

-Exacte, no puc fer les coses que faig amb regularitat.

-Realment si tinguessis algun aparell similar per fer les coses que fa el mòbil et seria igual no tenir mòbil, no?

-Sí, no m'importaria. Però actualment és més fàcil de portar un mòbil que un ordinador, per exemple.

-Quants cops has pensat en el fet que no tenies "smartphone"?

- Cinc o sis vegades.

- I quan has pensat això com t'has sentit?

-Trista i amb ràbia.

-Si ara et diguessin que no tindries mòbil durant tota la teva vida, com reaccionaries?

-Doncs no hi estaria d'acord. Perquè ara en aquests temps és molt necessari tenir mòbil. Per poder estar vivint en el present. És necessari tenir mòbil, és una cosa normal i que ja forma part de les nostres vides.

-Si ningú tingués mòbil et seria igual no tenir-ne?

-Sí, perquè després tot el món estaria en igual de condicions.

-Finalment què creus que és el pitjor de pensar que estaràs cinc dies més sense aquest aparell?

-El pitjor és pensar que, per exemple, si tinc deures no puc demanar ajuda, no puc buscar informació tan ràpidament per internet, etc. També, el pitjor, és que no estic gaire connectada amb les meves amigues.

-Et sents angoixada?

-Sí, molt.

-És veritat que els teus nivells d'estrès, advers quedar-te sense mòbil, han pujat?

-Si han pujat, ara estan bastant alts.

Dia 24 de gener.

Entrevista:

-Com t'has sentit aquest segon dia vivent aquesta experiència sense mòbil?

- Realment m'he sentit bastant malament.

-Per què?

-Perquè no puc fer les coses que normalment faria.

-Com quines?

- *Com per exemple escoltar música mentre camino, parlar amb les amigues, etc.*

- Has visualitzat que la teva vida ha canviat molt radicalment?

-*Sí, ara vaig a dormir més aviat.*

- Per a quina raó?

-*Perquè abans em pensava les hores abans d'anar a dormir amb el mòbil ara no puc, ja que no en tinc.*

- Algun altre canvi?

- *Si, ara utilitzo molt més l'ordinador per fer les coses que abans feia amb el mòbil.*

- Fas alguna activitat durant més temps ara que no tens mòbil? Em comparació abans de no tenir-la, clarament està.

- *Sí, ara faig més esport. Perquè ara tinc més temps.*

- Això doncs és positiu no?

- *Si, però no. Crec que també és necessari tenir el mòbil, no pots estar tant desconnectat.*

-Creus que has tret més coses positives o més coses negatives, de moment, d'aquesta experiència?

- *Sincerament, crec que he tret més coses negatives.*

Dia 25 de gener

-Com t'has sentit en aquest tercer dia sense mòbil?

-*He passat el dia bastant millor que ahir. No sé la raó, però ja no he pensat tant amb el mòbil.*

-Per a quina raó creus que no has pensat tant en el mòbil?

- Perquè ja em vaig espavilar, per exemple, en comptes de dutxar-me sense música vaig connectar l'ordinador a l'altaveu i em vaig poder dutxar amb música.

-Ara imagina que no tinguessis ordinador, hauries trobat a faltar molt més el mòbil?

-Si, no sé què hagués fet avui sinó hagués disposat tingut l'ordinador.

- I si ara, per exemple, et diguessin has de viure al 100% sense cap mena de tecnologia comunicativa. Que pensaries?

-No podria viure, jo crec que u passaria realment malament. U passaria fatal.

- En conclusió, avui has viscut més experiències negatives o positives?

-Positives. He passat el dia molt millor que ahir i he tingut més temps per fer esport.

Dia 26 de gener

-Com has passat aquest dia?

-L'he passat molt millor que els altres dies.

-Per què creus que u has passat millor:

-Perquè, com ja vaig dir ahir, m'he anat acostumant. Vaig fer més esport i feia les coses molt més ràpides. Com per exemple ordenar l'habitació, netejar la casa, etc.

-A què atribuiries fer les coses més ràpides quan no tens mòbil?

-Jo crec que la raó per la qual feia les coses més ràpid ha estat que no tenia cap distracció.

-Com consideres la teva experiència d'avui sense mòbil, positiva o negativa?

-Realment has estat un gran dia, positiva.

-Alguna cosa a afegir?

-Si, m'agradaria dir que trobo bastant a faltar el mòbil.

Dia 27 de gener

-Com has passat el dia d'avui.

-L'he passat bastant, per no dir molt malament.

-Consideres que ha estat el pitjor dia?

- Si i per bastant.

- A què creus que es deu això?

-Perquè avui és el meu aniversari i clarament la gent em felicita. Això em feia sentir bastant impotent, ja que no els hi podia dir res.

-Has fet alguna cosa al respecte amb relació aquest assumpte?

-Sí, per exemple, he fet servir el mòbil de la meva mare i d'amigues meves per respondre trucades i missatges.

-Podem dir, doncs, que el principal inconvenient de no tenir mòbil és que no t'has pogut comunicar amb la gent.

-Si exactament, crec que ha estat un problema bastant greu.

-Com valores l'experiència del dia d'avui positivament o negativament?

-La valoro molt negativament, avui ha estat el pitjor dia de tots.

Dia 28 de gener(últim dia sense mòbil)

-Que tal has passat aquest dia?

-Crec que avui ha estat un dels millors dies, u he passat molt bé.

-Per què creus que ha estat?

-Doncs, com ja he dit en dies anteriors, he aprofitat per organitzar-me i fer altres activitats. Més esport, no deixar els deures per l'últim moment, passar més temps amb la meva família, etc.

-No has trobat que necessitaves el mòbil en algun moment?

-No, perquè les coses que necessitava buscar les buscava pel portàtil.

-I no vas haver de trucar a ningú?

-Sí, i en aquests casos el que feia era trucar pel telèfon fixa de casa meva.

-Suposem que avui no haguessis tingut ni portàtil ni fixa, u haguessis passat més malament, no?

-Clarament, per exemple, en comptes de trucar a la meva amiga m'hagués presentat a casa seva per parlar amb ella.

-Finalment, valors l'experiència en general positivament o negativament?

-Positivament. Encara que, clarament està, no u hauria fet sinó hagués set necessari.

Dia 29(1r dia amb mòbil)

-Digues com han estat les teves primeres experiències sense mòbil. Com les has viscut i com t'has sentit.

-La veritat és que abans estava bastant pel mòbil. En els meus primers anys amb mòbil quasi bé ni l'utilitzava, però un any enrere l'he utilitzat constantment aquesta tecnologia. Crec que podríem dir que era addicta. Tanmateix, ahir quan el vaig fer servir per primera vegada un altre cop, vaig veure que no m'agradava tant estar amb el mòbil i que no el feia servir tant.

-Recomanaries a qualsevol persona fer el que has fe tu per desintoxicar-se de la tecnologia i no estar tan pendent d'ella?

-Clarament sí, però crec que aquella persona se li hauria de treure el mòbil. Ja que considero que seria quasi impossible tenir el telèfon a casa teva i no fer-lo servir. Ja que tindries la temptació d'utilitzar-lo.

-Per últim, consideres que les persones som addictes a la tecnologia comunicativa en general?

-Considero que sí, som addictes totalment.

-Al 100%?

-Sí al 100%?

-Com pots realitzar aquesta afirmació tan clarament?

-Perquè estem en el segle que la gent està vivint diàriament amb televisions, mòbils, etc. Amb tecnologia comunicativa, i crec que això u hem integrat en el nostre dia a dia i això sigui igual de necessari que coses bàsiques com dutxar-se o alimentar-nos.

Conclusió Final:

	Dia 1	Dia 2	Dia 3	Dia 4	Dia 5	Dia 6
Emocions	Desesperació i ira	Nerviosisme i preocupació	Calma i serenitat	Calma i serenitat	Frustració i impotència	Nerviosisme i i alegria
Vegades que ha volgut mirar el mòbil	Mínim 15	Entre 2 i 4	Cap	Cap	Mínim 10	Cap
Observacions	Primer dia sense mòbil i aparentment el més dur.	Era cap de setmana i no es podia comunicar amb les seves amistats a dins de l'escola.	Era cap de setmana i no es podia comunicar amb les seves amistats a dins de l'escola. Però tenia el dia molt ocupat.	Tenia el dia ocupat i moltes coses per fer i preparar.	Era el seu aniversari.	Últim dia sense mòbil i el dia amb millors sensacions.
Conclusions	La meva conclusió és que totes les seves inquietuds i problemes es manifesten a l'absència d'aquest aparell electrònic. Encara que, només amb el primer dia, és massa prematur donar una conclusió final. Però podem	La meva conclusió per aquest dia és que la majoria de vivències de la participant han estat negatives. No obstant ella mateixa ens relata que no tot ha estat dolent, ja que ara té més temps per fer	La conclusió d'aquest dia és molt diferent de la conclusió dels dies anteriors. Podem observar, clarament, que les seves vivències han estat principalment positives. Encara que reconeix que això es deu al fet que utilitza un altre tipus de tecnologia. Em	Avui, seguint la línia amb el dia anterior, l'individu s'ha sentit molt bé i lliure de tecnologia. Encara que, tornant amb la	Contra a tot pronòstic, ja que els dies anteriors els havia passat molt bé, aquest dia ha set el pitjor per la nostra entrevistada. Crec que la raó principal és que aquest dia	Tonant a la rutina d'altres dies, avui la nostra aspirant a passat un dia bastant tranquil i sense cap problema. Ella atribueix aquesta tranquil·litat a qué

observar un indici de necessitat a aquesta tecnologia. El que més m'ha fascinat és el fet que l'individu encara disposa de qualsevol altra tecnologia comunicativa, ordinador, televisió, tauleta tàctil i continua trobant a faltar el mòbil!	altres coses no relacionades amb el mòbil. Encara que ella opina que és molt necessari tenir mòbil perquè aquest és el que et connecta amb la resta de la societat. Tanmateix, opino que donar una resposta ara, només en el segon dia, és massa aviat.	sembla curiós comentar la penúltima pregunta. En aquesta li proposo una realitat amb abstenció tecnològica i ella, basant-se en les seves pròpies experiències personals, respon un no rotund. Crec que segurament aquest ha estat el dia amb opinions més interessants. Ja que encara que la majoria de records hagin estat positius, es veu totalment incapaç de renunciar a les TIC. Tanmateix, haurem d'esperar a l'últim dia per donar una conclusió definitiva.	norma, la seva única observació és que troba a faltar el mòbil. Trobo que és una gran contradicció que avui s'hagué sentit molt bé i inclús hagué set més productives que els dies amb mòbil i que trobi a faltar el mòbil.	tenia l'especial necessitat de comunicar-se. Realment no ha trobat a faltar el mòbil sinó poder comunicar-se amb les demés persones. Considero que amb el que tinc fins ara podria donar una conclusió final, però encara ens falta un dia.	estava molt ocupada i quasi no tenia temps lliure.
Valoració personal		Avui he observat a l'individu bastant tranquil.	Avui he observat a l'individu molt tranquil.	Avui he observat a l'individu molt malament. Considero que aquest a estat el seu pitjor dia.	Avui he observat l'individu una mica tranquil, però amb moltes ganes de tornar a utilitzar el mòbil.
Avui he observat a l'individu bastant neguitós i desesperat.	Avui he observat l'individu una mica més relaxat que ahir però encara una mica nerviós.				

4.3. CONCLUSIÓ FINAL PART PRÀCTICA

La conclusió final de tota la meva part pràctica és que realment la gent sent una necessitat d'utilitzar les TIC. Però, curiosament, aquesta necessitat no és tant per utilitzar els aparells tecnològics sinó que aquesta necessitat és d'estar comunicats. Necessitem estar connectats entre els nostres cercles (professionals, d'amistats, familiars, etc), Si no estem connectats és pràcticament com si no existíssim. La necessitat de comunicar-nos és un

sentiment plenament humà i és beneficiós pel correcte funcionament d'aquesta societat. El problema bé quan s'abusa d'aquest sentiment.

5. Conclusió

La meva conclusió d'aquest treball és que sí, som clarament addictes a estar comunicats, però no som addictes a la tecnologia en si. Sé que aquesta resposta pot xocar a bastants persones, ja que és bastant contradictòria, tanmateix tinc diversos motius per donar aquesta conclusió.

Primerament, veig important recalcar, que les TIC només són unes eines que ens permeten comunicar-nos. No són res més que això, són un simple canal en la nostra relació de comunicació. És a dir si existissin uns aparells completament diferents, però que complissin la mateixa funció, ningú trobaria a faltar els ordinadors, mòbils o tauletes tàctils. Perquè aquest no signifiquen res, no són res més que simples instruments que ens serveixen per comunicar-nos. Així doncs aquí podem respondre la primera pregunta. Som addictes a les TIC? No, ja que com hem pogut observar històricament aquestes estan en constant evolució i mai pararen d'evolucionar. M'entres més desenvolupats siguem intel·lectualment i cognitivament com ha societat més evolucionats estarem. Sempre he escoltat que podem saber que tan desenvolupada és una societat segons com s'expressin. Doncs considero que amb les TIC no és diferent. O cas els pobles actualment més desenvolupats socialment no tenim sistemes de comunicació molt més complexos que països tercermundistes?

Realment, la pregunta principal d'aquest treball ja l'he contestat. Però crec que aquesta ens porta a un altre pregunta bastant més interessant de respondre. Som addictes a estar comunicats? En aquest cas la pregunta és que sí. La majoria de persones utilitzen les TIC, com ja he dit anteriorment, simplement perquè gràcies a elles ens podem comunicar amb els altres més fàcilment. Quan prives una persona d'utilitzar les TIC el primer que et dirà és que estarà aïllat del món. També, si li preguntes que passaria si ningú utilitzes aquest tipus de tecnologia el que segurament et dirà és que li és igual utilitzar-les o no. Aquest fet ens demostra que les TIC són simplement un utensili per ajudar-nos a comunicar-nos entre nosaltres. Així doncs quan una persona utilitza algun aparell electrònic comunicatiu l'estarà fent servir per qualsevol cosa que ens pugui portar a una activitat on s'impliqui la comunicació interpersonal o inclús, a vegades, l'ús d'aquestes tecnologies ens porta a la comunicació intrapersonal

(un clar exemple d'aquest tipus de comunicació és quan jugues on videojoc, ja que no intentes tenir comunicació amb ningú, simplement amb tu mateix).

Vull recordar la paradoxa que he explicat al principi del treball, la paradoxa de l'abella. On esmentava que la comunicació pot ser el rusc de d'humanitat, la cosa que la fa funcionar. Realment crec que aquesta paradoxa és la cosa que millor resumeix aquest treball, bàsicament som addictes a estar comunicats perquè això ens fa ser com som . Perquè ens fa prosperar. No som gaire diferents dels animals, sinó fos pel desenvolupament científic i social d'uns pocs potser encara seríem nòmades i viuríem sense cap propòsit més enllà de sobreviure. Sabeu com es transmet aquest coneixement? Efectivament amb la comunicació. Crec que particularment les TIC ens atrapen i ens captivem perquè han estat creades per això. Gent com Steve Jobs o Mark Zuckerberg han après a utilitzar a favor seu aquest instint humà de supervivència que és comunicar-nos. No, nosaltres no hem evolucionat en els últims cent anys per adaptar-nos a les TIC. Elles han estat creades per atrapar-nos i explotar al màxim la nostra capacitat de comunicar-nos. Com he dit anteriorment, no considero que això sigui una cosa negativa; tot el contrari. Gràcies al fet que hem desenvolupat aquesta habilitat i necessitat per comunicar-nos som com som. Tornant a la paradoxa de l'abella, les TIC ens fan sentir segurs, ens fan sentir part d'una cosa i, com una abella si sortís del rusc, deixar de comunicar-nos seria una cosa impensable pel nostre correcte funcionament psíquic i sociològic.

Finalment al principi del treball, també amb la paradoxa de l'abella, vaig dir que el rusc què et feia prosperar i sentir seguir i protegit també et treia la teva llibertat. Després de fer el treball considero que aquesta afirmació és certa. No sóc cap [apicultora](#), però he estat treballant durant dos mesos el tema de la tecnologia comunicativa. La comunicació ens ajuda a prosperar, però també ens fa menys lliures. No només en els casos extrems de dependència tecnològica, en tots els casos. Necessitem estar informats i informar als altres, per aquesta raó; per aquesta necessitat no podríem viure sense ella i això ens fa dependents. Qualsevol cosa que ens faci dependents, per moltes coses

bones que ens aporti, ens està traient llibertats. També cada cop que compartim una foto al món perdem intimitat, perdem llibertat.

Així doncs la meva conclusió final és que no podem estar sense tecnologia, ja que no podem estar sense comunicar-nos pels nostres instints de supervivència. Ens aporta coses dolentes, es clar, però en la majoria de casos els beneficis dupliquen els problemes. Catalogaria la nostra relació amb la tecnologia amor odi. Amor, perquè ens permet prosperar i créixer tant individualment com col·lectivament i odi perquè aquesta ens treu llibertats.

6. BIBLIOGRAFIA I WEB GRAFIA

6.1. WEB GRAFIA

<https://www.claro.com.co/institucional/que-son-las-tic/>

<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=4603338>

<https://www.lifeder.com/historia-comunicacion/>

https://www.ecured.cu/Escritura_cuneiforme

https://historia.nationalgeographic.com.es/a/asi-fue-descubrimiento-piedra-rosetta_7462

<https://www.campustraining.es/noticias/historia-postal-correos/>

<https://herodotoycia.com/2017/08/08/la-comunicacion-escrita-en-la-edad-media/>

<https://herodotoycia.com/2017/08/08/la-comunicacion-escrita-en-la-edad-media/>

<https://descubriolahistoria.es/2018/04/arte-comunicacion-y-diplomacia-en-la-edad-moderna/>

<https://comuniculturas.wordpress.com/2015/07/11/etapas-de-la-comunicacion-era-moderna/>

https://www.sapiens.cat/preguntas-i-respostes/gutenberg-va-ser-el-primer-inventor-de-la-impresnta_17136_102.html

https://www.researchgate.net/publication/340172515_El_paradigma_de_lo_posthumano_tecnofobia_y_tecnofilia

<https://www.elperiodico.com/es/extra/20190729/mas-de-81-millones-de-espanoles-se-considera-adicto-al-movil-75736>

<http://causalicia.blogspot.com/2015/10/tecnologia-de-la-edad-contemporanea.html>

6.2. BIBLIOGRAFIA

**MARK BAUERLEIN: THE DUMBEST GENERATION:HOW THE DIGITAL AGE STUPEFIES
YOUNG AMERICANS AND JEOPARDIZES OUR FUTURE(OR, DON'T TRUST ANYONE
UNDER 30)**

Antropologia de l'escritura llibre

Homo Deus

7.GLOSSARI

Número de Dunbar: El número de Dunbar és una teoria de la relació humana proposada per l'antropòleg Robin Dunbar. La teoria de Robin ens diu que el màxim de relacions estables que és capaç d'assolir l'ésser humà(per la seva estructura cerebral) són 150. El nombre de 150 persones prové de la prehistòria on les tribus en les coves s'agrupaven en 150.

Estudis cognitius: Estudi de la ment i els seus processos.

Evolució cognitiva: Evolució mental global(de la societat).

Pedra rosseta: Pedra amb l'escriptura geogràfica, egipci o grec antic que ens va permetre desxifrar la primera escriptura. Va ser allada el 15 de juliol de 1799 per uns militars francesos.

Analfabeta: Persona que no sap escriure ni llegir

Scriptorium: Lloc on els monjos copiaven llibres,

CI: (Coeficient intel·lectual): Mètode de mesura de d'intel·ligència d'una persona a través de proves estandarditzades.

Bíblia: Llibre de caire religiós per les persones amb creences cristianes. Esta dividit en dues parts principals: l'antic testament(abans de la vida de Jesús) i el nou testament(la major part durant la vida de Jesús i una petita part després de la seva vida).

Bulbs: Aparell amb forma similar a una bombeta que, antigament, s'encarregava d'interpretar les codificacions informàtiques.

Microchip: Petita part de metall semiconductor que es troba en la majoria de circuits elèctrics i informàtics.

Hardware: Part física d'un ordinador. Ex:monitor,teclats,etc.

Software: Programari d'un ordinador. Ex: Microsoft, Word,etc.

Fonemes: Unitat mínima de l'estructura sonora d'una llengua que, sense estar dotada de sentit, produeix, per commutació, un canvi de significat en un mot.

8. ANNEXOS

En un principi no tenia pensat fer cap annex. Perquè considerava que el meu treball estava bastant complet i no u necessitava. Tanmateix, m'ha semblat interessant entrevistar el principal venedor de TIC a Sant Hilari Sacalm. L'amo de la botiga Singh Telecom l'única dedicada únicament a la venda de mòbil, tauletes tàctils, portàtils i dels seus corresponents accessoris.

8.1. Entrevista a Savi

Ariadna: Quant temps fa que tens aquest negoci?

Savi: El tinc des de fa deu anys.

Ariadna: Sempre l'has tingut a Sant Hilari?

Savi: No, abans el tenia a altres llocs com Arbúcies, Santa Coloma, etc.

Ariadna: Consideres que tens més vendes que altres locals del municipi?

Savi: No tu sabria dir, podria ser que sí. Però cec que els establiments amb més vendes són tot el que te relació amb l'alimentació com per exemple els supermercats.

Ariadna: Quan estàs arreglant algun producte a la gent bé molt sovint a preguntar pel seu estat? En cas afirmatiu, per què creus que passa això?

Savi: Sí, perquè la gent amb coses com per exemple els mòbils no podem passar molt temps sense ells. Sempre, encara que fa unes hores que hagin vingut, em vénen a preguntar per si de cas.

Ariadna: Quin és el producte que més es ven? A què atribueixes això?

Savi: El producte que més es ven són els carregadors de mòbil i u atribueixo a què la gent no pot viure sense ell.

Ariadna: Consideres que les persones fan servir la tecnologia més del que tindrien?

Savi: No al 100%, a un 60%. Considero que els joves si, però persones majors de 50, per exemple, ja no.

Ariadna: Consideres que ara que la majoria de coses estan digitalitzades pot suposar un greu problema per les persones grans?

Savi: Si tenen molts problemes, ells no les han fet servir mai i no saben com fer-ho. Crec que pot ser un gran problema per les persones grans.

9.AGRAIMENTS

Perquè aquest treball es pogués donar a terme, ha hagut de participar diversa gent exterior a mi.

Primerament vull agrair la seva ajuda als meus dos tutors d'aquest treball: en Miquel Casadevall i a la Maria Padrès.

En segon lloc vull donar les gràcies a totes aquelles persones que han contestat la meva enquesta.

Seguidament també vull agrair la participació de dues companyes meves de classe que van passar-se un període de temps sense utilitzar el mòbil.

Finalment vull agrair a en Savi, amo de Singh Telecom, que em va permetre fer-li una entrevista.